

[P. Christensen.]

kvemmet mellem Oslo-Staterne og mellem de nordiske Lande. Jeg tillader mig at spørge: Hvor og naar har Regeringen undladt at foretage sig noget, som kunde være gjort, hvor og naar har der været Mulighed for at opnaa mere end det, der er opnaaet? Den højtærede Udenrigsminister har netop paavist det virkelige Forhold med Hensyn til Vareudvekslingen mellem de nordiske Lande. Som jeg tidligere har nævnt, maa alle ønske en forøget Vareudveksling mellem de nordiske Lande, men een Ting er at ønske, en anden Ting er de praktiske Forhold, og disse praktiske Forhold maa man efter min Mening forhandle sig til Rette om. Men selv om man forhandler sig aldrig saa meget til Rette derom, tvivler jeg noget paa, at de Muligheder er til Stede, som nogle maaske kunde vente. De er næppe til Stede i den Udstrækning, men forhaabentlig vil det under de kommende Forhandlinger lykkes at faa udvidet Samhandelen en Del.

Den ærede Ordfører for Venstre spurgte saa endelig om, hvad Socialdemokraterne vilde under Behandlingen af dette Forslag, om det skal opfattes som et Ultimatum. Det var nu et noget underligt Spørgsmaal, og der er ikke andet at svare herpaa, end at fra vor Side agter vi at behandle dette Forslag som ethvert andet Forslag, og at der i det Udvalg, som jeg efter Forhandlingernes Slutning agter at foreslaa nedsat, vil være fuld Adgang til at fremsætte Ændringsforslag paa ganske samme Maade som ved Behandlingen af ethvert andet Lovforslag i det høje Ting.

Det ærede 10de Medlem for 2den Kreds, den konservative Ordfører (Lange), begyndte med at udtale, at enhver maa kunne se, at det ikke gaar meget længere. Jeg ved ikke, hvem det er, der kan se det; jeg ved ikke, hvem det er, der er saa fremsynet, at han kan se, at det ikke gaar meget længere. Der er Vanskeligheder at overvinde! Ja, det har der været hele Tiden. At Vanskelighederne ikke bliver mindre, er sikkert nok — det kan vi alle være enige om —, men det er jo netop ogsaa oplyst, at der ingen Sandsynlighed er for, at de Forhold, der bestaar ude omkring i Verden, og som vi ikke har Indflydelse paa, skulde ændre sig paa den Maade, at vi skulde kunne undvære det Apparat, som Valutaordningen er, og det er jo det, der er Tale om ved Behandlingen af det foreliggende Lovforslag. Der er ikke Tale om, hvorvidt Forholdene har ændret sig til det bedre eller til det daarligere, der er Tale om, hvorvidt For-

holdene har ændret sig saaledes omkring Danmark, at de er blevet lempet paa nogen Maade, og at der skulde være Udsigt hertil, er der dog vistnok ingen, der i Øjeblikket har nogen begrundet Mening om; men det var jo kun glædeligt, om det skulde gaa saadan.

Den ærede Ordfører for de Konservative vilde gerne have, at Regeringspartierne skulde erklære, at man har taget fejl, og at man skulde gaa over paa Diskonto og Told. Nej, vi har sandelig ikke tænkt os at ville erklære, at vi har taget fejl, aldeles ikke! Der kan maaske være blevet begaaet Fejlgreb i Detailler inden for Administrationen — det ved jeg ikke —, men i det store og hele er der ikke taget fejl, det fremgaar af de Kendsgerninger, som jeg har omtalt. Men at det skulde kunne hjælpe at stille Købmændene frit, at give Importørerne her i Landet Adgang til ubegrænset Import, at det skulde kunne hjælpe paa og klare Forholdene bedre i den kommende Tid, tillader jeg mig at tvivle om, og det kan vi fra socialdemokratisk Side i hvert Fald ikke erkende og ikke gaa med til.

Der er foreslaaet Raad og Nævn o. s. v., siger den ærede Ordfører for de Konservative, men hvad har det hjulpet alt sammen? Ja, det har hjulpet saa meget, at vi er kommet igennem de forløbne 5 Aar paa en nogenlunde rimelig Maade, og man tør vel egentlig sige paa en god Maade. Saa meget har disse Forhandlinger og Foranstaltninger dog hjulpet gennem de forløbne Aar, og det vil sikkert ogsaa gaa saadan i kommende Tid. Bevares, skal der opstaa Vanskeligheder her og der, saa har den højtærede Handelsminister jo givet udtrykkeligt Tilsgagn om at ville forhandle om saadanne Detailler, og hvis der blot er den fornødne Vilje fra Erhvervenes Side til at forhandle, kommer vi sikkert nok ud over dette i kommende Tider.

Det ærede Medlem sagde, at dette med Valget havde ingen Betydning længere. Aah jo, det har alligevel nogen Betydning, og det faar ogsaa Betydning for den kommende Tids Udvikling. Det faar Betydning med Henblik paa Udnyttelsen og Forvaltningen af Valutaordningen. Det faar forhaabentlig sin Betydning paa den gode Maade, at det vil være muligt at forhandle om Forvaltningen, og at de Grundregler, der skal følges efter de vedtagne Love, bliver af en saadan Beskaffenhed, at Erhvervs livet kan være tjent dermed.

Det er blevet nævnt, at vi klarer os ikke i kommende Tid med, at Sverige beder for os hos England. Nej, det kan vi vistnok